

SOIL REPORT

รายงานผลการเจาะสำรวจชั้นดิน
โครงการระบบรวบรวมน้ำเสียและ
ระบบบำบัดน้ำเสียธนบุรี
กรุงเทพมหานคร

STS INSTRUMENTS
COMPANY LIMITED

หลุมเจาะ	พิกัดหลุมเจาะ	
	E	N
D-1	655503	1526001
D-2	656245	1525879
D-3	657209	1525853
D-4	658038	1525660
D-5	658603	1525164
D-6	656137	1524572
D-7	657055	1524884
D-8	658035	1525068
D-9	656107	1524173
D-10	656939	1524212
D-11	657889	1524204
D-12	656824	1523046

ภาพถ่ายบริเวณตำแหน่งหลุมเจาะสำรวจแสดงอยู่ในภาคผนวกของรายงานฉบับนี้

วัตถุประสงค์ของรายงานฉบับนี้ เพื่อแสดงลักษณะชั้นดินที่พบในหลุมเจาะและผลทดสอบในห้องปฏิบัติการ เพื่อให้ข้อเสนอแนะในการออกแบบฐานรากอย่างประหยัดและปลอดภัย

2. การเจาะสำรวจและทดสอบในสนาม

การเจาะสำรวจได้กระทำโดยใช้เครื่องเจาะ วิธีการเจาะในช่วง 1 – 2 เมตรแรก ใช้วิธีการเจาะโดยใช้ Auger และที่ระดับความลึกลงไปใช้วิธีเจาะแบบ Wash Boring จนกระทั่งสิ้นสุดการเจาะสำรวจ ขณะทำการเจาะได้ใช้ปลอกเหล็ก (Casing) และน้ำผสม Bentonite ใส่เพื่อป้องกันหลุมพัง

การเก็บตัวอย่างดิน ได้เก็บตัวอย่างแบบคงสภาพ (Undisturbed Sample) โดยใช้กระบอกบาง ขนาด ϕ 2½" x 50 ซม. เก็บตัวอย่างในชั้นดินเหนียวอ่อนถึงแข็งปานกลาง จากนั้นจึงเปลี่ยนเป็นเก็บตัวอย่างเปลี่ยนสภาพ (Disturbed Sample) ในชั้นดินเหนียวแข็งและชั้นทรายโดยใช้กระบอกผ่าสี่มาตรฐาน พร้อมกับทำการทดสอบ Standard Penetration Test (SPT) ขณะทำการเก็บตัวอย่างด้วย วิธีการเก็บตัวอย่างทั้ง 2 แบบ เป็นไปตามมาตรฐาน ASTM D 1587 และ D 1586 ตามลำดับ

แรงเฉือนแบบอันเดรอน (s_u) จากการทดสอบ Unconfined Compression Test ระหว่าง 0.6 – 5.0 ตัน/ตร.เมตร โดยที่หลุม B-4, B-5, B-10 และ B-16 พบชั้นทรายหลุมกระจายตัวตามความลึกอยู่ในชั้นดินเหนียวอ่อนนี้ค่อนข้างมาก

ชั้นดินเหนียวปนซิลต์แข็งถึงแข็งมาก (Stiff to Very Stiff Silty Clay) ถูกพบเป็นชั้นถัดลงมา โดยที่หลุม B-1, B-4, B-9, B-11 และ B-12 จะมีความหนาประมาณ 2.5 – 4 เมตร ส่วนหลุมที่เหลือจะมีความหนาดังแต่ 6.4 เมตร ถึง 11 เมตร และที่หลุม B-2, B-10, B-13 และ B-16 ถูกพบจนสิ้นสุดการเจาะสำรวจ มีค่า SPT N VALUE ระหว่าง 8 – 32 ครั้ง/ฟุต

ชั้นทรายแน่นปานกลางถึงแน่น (Medium to Dense Sand) ถูกพบจนสิ้นสุดการเจาะสำรวจ มีค่า SPT N VALUE ระหว่าง 15 – 78 ครั้ง/ฟุต โดยที่หลุม B-7, B-14, B-17 ไม่พบชั้นทรายนี้ แต่พบชั้นดินเหนียวปนทรายแข็งถึงดานแข็งมากที่ระดับความลึก 25 เมตร จนสิ้นสุดการเจาะสำรวจ

รูปที่ 3.4 ถึง 3.6 แสดงรูปตัดชั้นดินของหลุม B-1 ถึง B-18

หลุมเจาะ C-1 ถึง C-12

สภาพชั้นดินที่พบด้านบนบริเวณหลุม C-1, C-2, C-3, C-6, C-7 และ C-8 เป็นดินเหนียวปนซิลต์ (Silty Clay) หนาประมาณ 1.5 – 3 เมตร ส่วนหลุมเจาะที่เหลือถูกพบเป็นทรายถมด้านบนหนาประมาณ 0.5 – 4 เมตร

ชั้นดินเหนียวอ่อนมากถึงแข็งปานกลาง (Very Soft to Medium Stiff Clay) ถูกพบถัดลงมาถึงความลึกประมาณ 13.5 – 17.6 เมตร โดยมีค่าปริมาณน้ำในมวลดินตามธรรมชาติค่อนข้างสูง 118% และมีค่ากำลังรับแรงเฉือนแบบอันเดรอน (s_u) จากการทดสอบ Unconfined Compression Test ระหว่าง 0.5 – 4.8 ตัน/ตร.เมตร โดยที่หลุม C-2, C-3 และ C-8 พบชั้นทรายหลุมหนาดังแต่ 2.5 เมตร ถึง 5.5 เมตร แทรกตัวอยู่ในชั้นดินเหนียวนี้ด้วย

ชั้นดินเหนียวปนซิลต์แข็งถึงดานแข็งมาก (Stiff to Very Stiff Silty Clay) ถูกพบจนสิ้นสุดการเจาะสำรวจมีค่า SPT N VALUE ระหว่าง 9 – 23 ครั้ง/ฟุต โดยที่หลุม C-2 พบทรายแน่นปานกลางแทรกที่ระดับความลึก 16.5 – 19 เมตร

รูปที่ 3.7 ถึง 3.9 แสดงรูปตัดชั้นดินของหลุม C-1 ถึง C-12

หลุมเจาะ D-1 ถึง D-12

สภาพชั้นดินที่พบด้านบนส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวปนซิลต์ (Silty Clay) มีความหนาประมาณ 1.5 – 4.5 เมตร โดยที่หลุม D-10 พบทรายถมหนาประมาณ 3.7 เมตร

ชั้นดินเหนียวอ่อนมากถึงแข็งปานกลาง (Very Soft to Medium Stiff Clay) ถูกพบถัดลงมาถึงความลึกประมาณ 13.5 – 18 เมตร โดยมีค่าปริมาณน้ำในมวลดินตามธรรมชาติค่อนข้างสูงถึง 114% และมีค่ากำลังรับแรงเฉือนแบบอันเดรอน (s_u) จากการทดสอบ Unconfined Compression Test ระหว่าง 0.6 – 4.8 ตัน/ตร.เมตร

ชั้นดินเหนียวปนซิลต์แข็งถึงแข็งมาก (Stiff to Very Stiff Silty Clay) ถูกพบจนถึงที่สุดการเจาะสำรวจ มีค่า SPT N VALUE ระหว่าง 9 – 26 ครั้ง/ฟุต โดยที่ชั้นดินถัดลงมาบริเวณหลุม D-6, D-9 และ D-12 พบชั้นดินเหนียวปนทรายแข็งมากหนาประมาณ 1.5 เมตร และถัดลงมาเป็นชั้นทรายแน่นปานกลางถึงแน่นจนถึงที่สุดการเจาะสำรวจ

รูปที่ 3.10 ถึง 3.12 แสดงรูปตัดชั้นดินของหลุม D-1 ถึง D-12

สำหรับรายละเอียดของแต่ละชั้นดินสามารถพิจารณาได้จาก Log of Boring และ Summary of Test Result ภายในภาคผนวก

6. ระดับน้ำใต้ดิน

ระดับน้ำใต้ดินวัดในหลุมเจาะ 24 ชั่วโมง ภายหลังเสร็จสิ้นการเจาะมีค่าระหว่าง 0.5 - 3 เมตรต่ำกว่าระดับผิวดินปากหลุมเจาะ

อย่างไรก็ตาม ระดับน้ำใต้ดินที่วัดได้นี้อาจจะไม่ใช่ว่าระดับน้ำใต้ดินที่แท้จริงแต่เป็นน้ำผสม Bentonite ที่เหลือค้างในหลุมเจาะ ระดับน้ำใต้ดินที่แท้จริงสามารถแปรผันได้ตลอดเวลา ขึ้นอยู่กับปริมาณน้ำฝนที่ตกในแต่ละฤดูกาล

7. ข้อเสนอแนะ

จากข้อมูลเจาะสำรวจดินจำนวน 57 หลุมเจาะสำหรับโครงการระบบรวบรวมน้ำเสียและระบบบำบัดน้ำเสียธนบุรี กรุงเทพมหานคร สามารถให้ข้อเสนอแนะดังนี้

- 1) สภาพชั้นดินด้านบนที่พบส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวอ่อนมีความหนาโดยทั่วไปประมาณ 15 เมตร ดังนั้นแนะนำฐานรากเสาเข็มจะเหมาะกับโครงการนี้

- 2) ปลายเสาเข็มแนะนำฝังจมอยู่ในชั้นดินเหนียวแข็งถึงแข็งมาก (Stiff to Very Stiff Silty Clay) หรือชั้นทรายแน่นปานกลางถึงแน่น (Medium to Dense Sand)
- 3) โดยทั่วไปหากพิจารณาปลายเสาเข็มฝังจมอยู่ในชั้นดินเหนียวแข็งถึงแข็งมาก คาดว่าค่า Blow Count ระหว่างการตอกเสาเข็มอาจจะไม่สูงนัก โดยออกแบบเป็นเสาเข็มรับแรงฝืด (Friction Pile)
- 4) ตารางที่ 1 : แนะนำตัวอย่างกำลังรับน้ำหนักของเสาเข็มคอนกรีตสำหรับตอกตันเดี่ยว (Single Driven Pile) แยกตามหลุมเจาะ
- 5) สภาพชั้นดินอาจมีความแปรปรวนได้ในบริเวณโครงการ แนะนำให้ตอกเสาเข็มนำร่องทั่วบริเวณ ก่อนกำหนดความยาวของเสาเข็มให้แน่นอนในแต่ละโซน และเพื่อตรวจสอบอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นระหว่างการตอกเสาเข็ม

รายการทั่วไป

ในอาคารเดียวกันปลายฐานรากควรจะอยู่ในสภาพชั้นดิน และคุณสมบัติของการทรุดตัวเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน เพื่อหลีกเลี่ยงการทรุดตัวของอาคาร อันสืบเนื่องจากลักษณะการทรุดตัวของชั้นดินที่รองรับฐานรากแตกต่างกัน

ความลึกเสาเข็มที่แน่นอน จะต้องตรวจสอบด้วยค่า Blow Count ในขณะที่ตอกเทียบกับต้นที่ใกล้จุดเจาะสำรวจดินและจุดการทดสอบเสาเข็ม

สำหรับฐานรากแผ่ ความลึกแน่นอนจะต้องตรวจสอบกับสภาพชั้นดินขณะทำการขุด เพื่อที่จะวางฐานรากบริเวณตำแหน่งเฉพาะนั้นอย่างละเอียด โดยวิศวกรที่มีประสบการณ์เท่านั้นและควรจะบดอัดดินเดิมก่อนที่จะมีการเทฐานรากบนชั้นดินนั้นเพื่อให้ความแน่นของชั้นดินที่รองรับฐานรากเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ

ถ้ากำลังแบกทาน (Bearing Capacity) ของชั้นดินเพื่อรับฐานรากแผ่ไม่มากพอและจำเป็นต้องใช้ฐานรากขนาดใหญ่มากเพื่อรับน้ำหนักเสา ขนาดของฐานรากควรจะได้รับการทดสอบว่าจะใหญ่จนไปติดกับฐานรากตัวถัดไปที่อยู่ข้างเคียงหรือไม่ โดยทั่วไปถ้าพื้นที่ของฐานรากรวมกันแล้วมากกว่าครึ่งของพื้นที่ที่จะก่อสร้างทั้งหมดแล้ว ฐานรากรวม (mat foundation) ควรจะออกแบบเพื่อใช้รับน้ำหนักของอาคารทั้งหมดแทนฐานรากเดี่ยว (isolate footing)

สภาพดินและคำแนะนำดังกล่าว ยึดถือจากข้อมูลที่ได้จากการเจาะสำรวจที่บริเวณสภาพดินระหว่างหลุมเจาะอาจมีความแตกต่างไป ฉะนั้น ควรมีวิศวกรผู้เชี่ยวชาญทางปฐพีกลศาสตร์ของดินคอยตรวจสอบประจำระหว่างที่ลงมือทำฐานราก เพื่อให้ผู้รับเหมาสามารถปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำที่ให้ไว้ และหากข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับไม่ถูกต้องทางผู้ออกแบบหรือผู้ว่าจ้างควรจะแจ้งให้ทางบริษัท ทราบทันที เพื่อจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามความเหมาะสมต่อไป

รายงานฉบับนี้ทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางสำหรับวิศวกร ผู้คำนวณงานฐานรากของอาคารและโครงสร้างเท่านั้น งานออกแบบระบบฐานรากควรขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ออกแบบหรือวิศวกรผู้รับผิดชอบ

ตารางที่ 1 แนะนำตัวอย่างกำลังรับน้ำหนักของเสาเข็มคอนกรีตสำหรับตอก (Driven Pile) ต้นเดียว

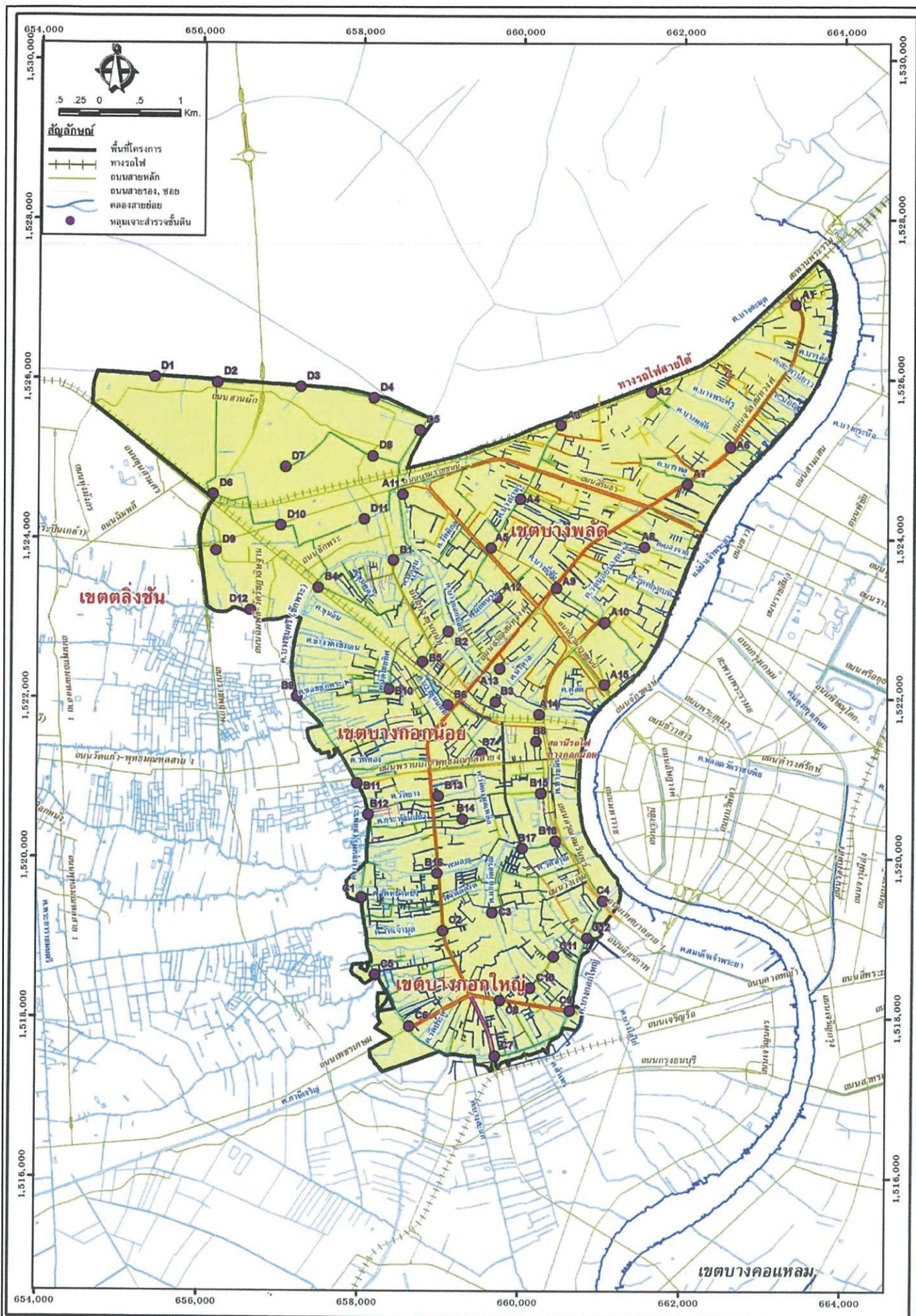
หลุมเจาะ	ขนาดของ เสาเข็ม เมตร	ระดับความลึก ปลายเข็ม* เมตร	หน่วยแรง เสียดทานผิว ตัน/เมตร	แรงเสียด ทานผิว ตัน	หน่วยแรงต้าน ทานปลายเข็ม ตัน/ม ²	แรงต้านทาน ปลายเข็ม ตัน	กำลังรับน้ำหนัก ประลัยของเสาเข็ม ตัน	กำลังรับน้ำหนัก ปลอดภัยของเสาเข็ม ตัน
D-1	□ - 0.25 x 0.25	18	43	43	120	8	51	20
	□ - 0.30 x 0.30	18	43	52	120	11	63	25
D-2	□ - 0.25 x 0.25	18	38	38	60	4	42	17
	□ - 0.30 x 0.30	18	38	46	60	5	51	20
D-3	□ - 0.25 x 0.25	18	34	34	100	6	40	16
	□ - 0.30 x 0.30	18	34	41	100	9	50	20
D-4	□ - 0.25 x 0.25	18	35	35	100	6	41	16
	□ - 0.30 x 0.30	18	35	42	100	9	51	20
D-5	□ - 0.25 x 0.25	18	44	44	60	4	48	19
	□ - 0.30 x 0.30	18	44	53	60	5	58	23
	* ระดับความลึกปลายเข็มเทียบกับผิวดินปากหลุมเจาะขณะทำการเจาะสำรวจ, ในการคำนวณกำหนดให้หัวเข็มอยู่ที่ 1 เมตรต่ำกว่าผิวดิน							

หมายเหตุ 1) เนื่องจากปลายเสาเข็มส่วนใหญ่อยู่ในชั้นดินเหนียวแข็งถึงแข็งมากทำให้ค่า Blow Count ระหว่างการตอกเสาเข็มต่ำกว่าไม่สูงนัก

โดยออกแบบเป็นเสาเข็มรับแรงผิวดิน (Friction Pile Behavior) ยกเว้นกรณีปลายเข็มฝังจมอยู่ในชั้นทรายแน่นปานกลางถึงแน่น ซึ่งควรได้รับการยืนยัน

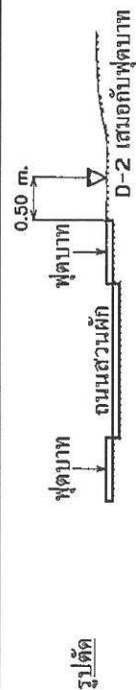
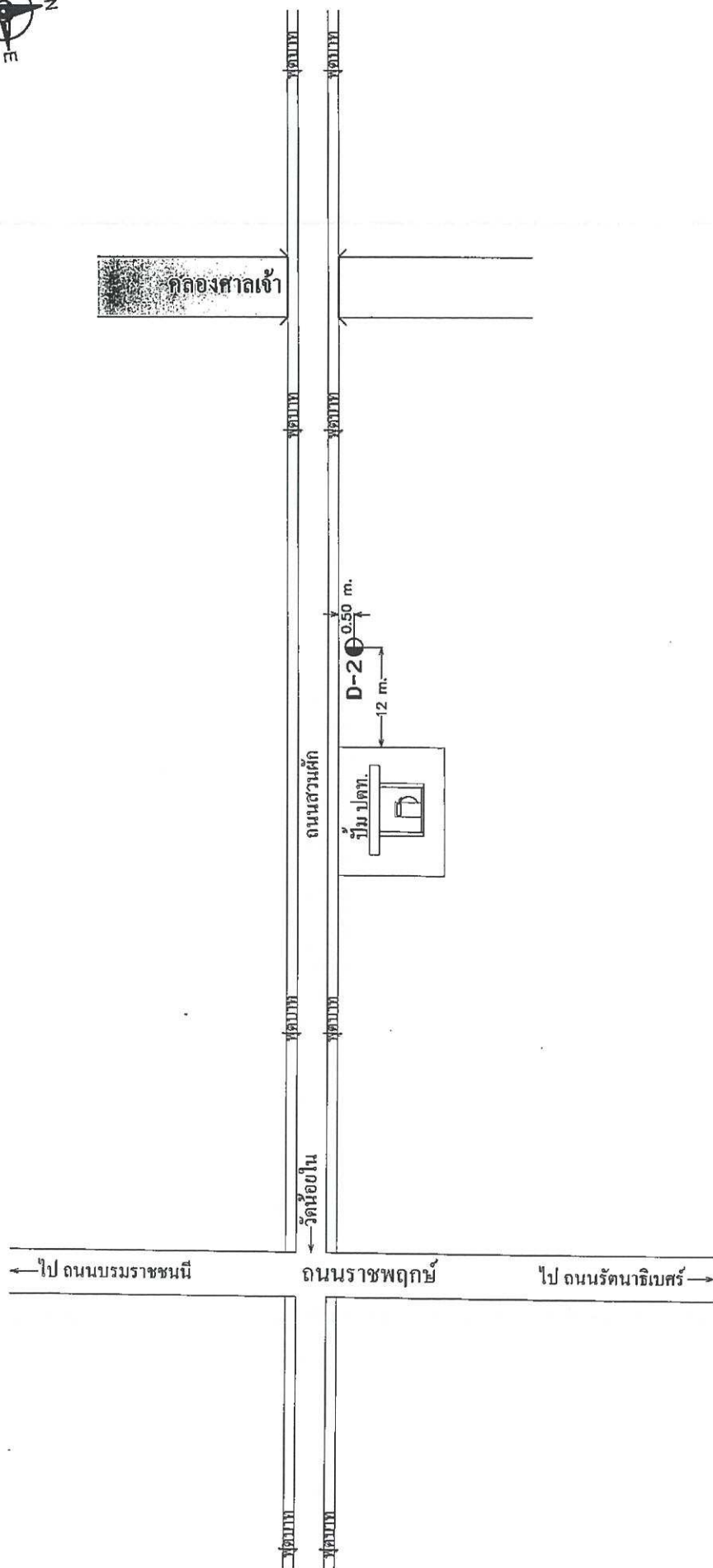
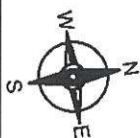
2) ใช้ค่าพิกัดความปลอดภัย (F.S) เท่ากับ 2.5 โดยที่ไม่ได้พิจารณาผลกระทบของหน่วยแรงเสียดทานผิวลบ (Negative Skin Friction)

3) แนะนำให้ตอกเสาเข็มหนึ่ง (Pilot Piles) เพื่อหาความยาวเข็มที่เหมาะสมก่อนลงเข็มทั้งโครงการ

รูปที่ 1: แผนผังแสดงตำแหน่งที่ตั้งโครงการระบบรวบรวมน้ำเสียและระบบบำบัดน้ำเสียธนบุรี กรุงเทพมหานคร

Job./No.57321/ND/CK/2557

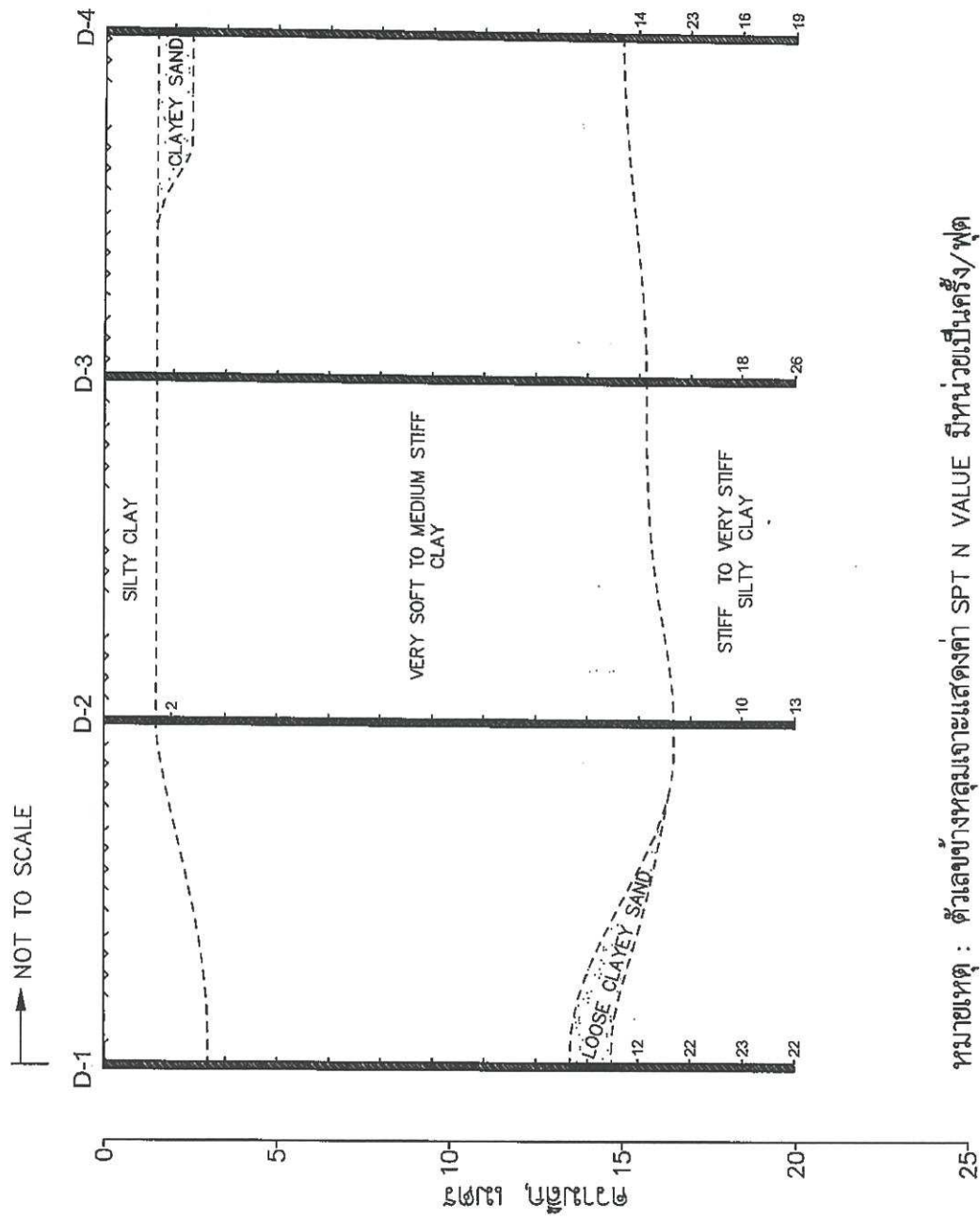

จุดเจาะ	ค่าที่อ่านจาก HANDHELD GPS
D-2	E 656245 N 1525879

NOT TO SCALE

ตำแหน่งหลุมเจาะที่แน่นอนถูกกำหนดโดยผู้จ้างโนสนาม

รูปที่ 2.47: แผนผังแสดงตำแหน่งที่ตั้งโครงการระบบรวมน้ำเสีย และระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนบุรี กรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ : ตัวเลขข้างหลุมเจาะแสดงค่า SPT N VALUE มีหน่วยเป็นครั้ง/ฟุต

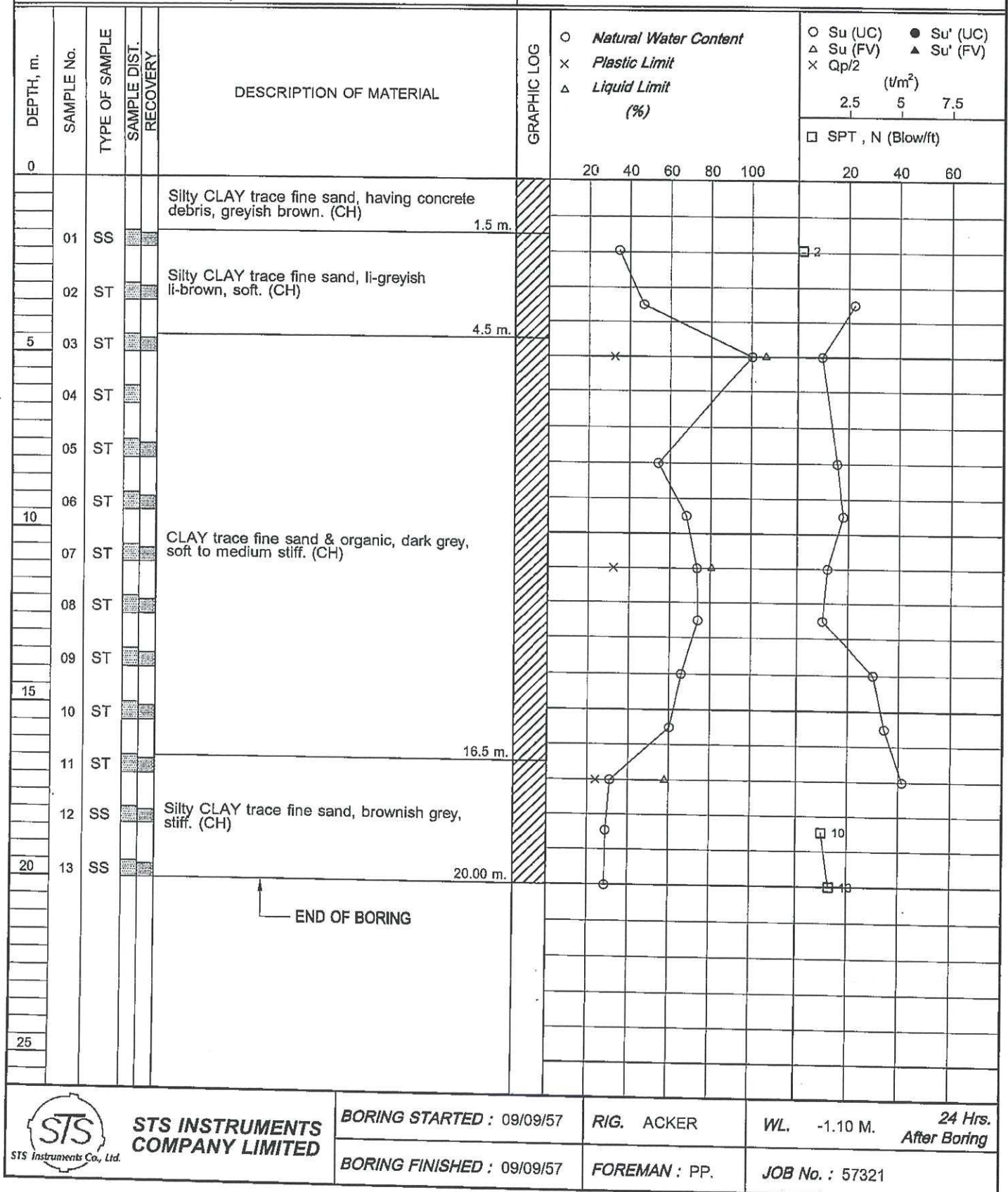
รูปที่ 3.10: รูปตัดชั้นดินหลุมเจาะ D-1, D-2, D-3 และ D-4 ตามลำดับ

LOG OF BORING No. D-2

PROJECT : ระบบรวบรวมน้ำเสียและระบบบำบัด

LOCATION : กรุงเทพมหานคร

น้ำเสียธนบุรี

STS INSTRUMENTS
COMPANY LIMITED

BORING STARTED : 09/09/57

RIG. ACKER

WL. -1.10 M.

24 Hrs.
After Boring

BORING FINISHED : 09/09/57

FOREMAN : PP.

JOB No. : 57321

ภาพถ่ายแสดงตำแหน่งหลุมเจาะ D-1

ภาพถ่ายแสดงตำแหน่งหลุมเจาะ D-2